

ŠKOLA BŘEŽANY

Milujeme knihy

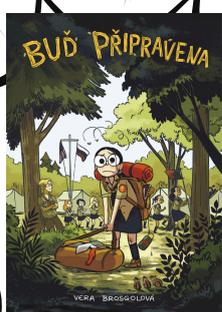

ČTENÍ JE ~~KŮL~~ ^{cool}

KOMIKSY A GRAFICKÉ ROMÁNY

Do nového měsíce vstupujeme s tématem, které je na pomezí literatury a výtvarného umění. Jsou jím komiksy a grafické romány. Tyhle dva pojmy k sobě mají blízko, ale přesto nejsou úplně stejné.

Jaký je rozdíl mezi komiksem a grafickým románem? Vizuálně vypadají podobně - příběh je zde ztvárněn pomocí obrázků, které doplňují krátké texty. Komiksy bývají kratší a často jde o příběhy na pokračování, kde je třeba znát předchozí díl, abychom chápali kontext. Příběh bývá jednodušší a postavy se příliš nevyvíjejí. Grafický román je naproti tomu složitější, delší a jde o ucelené a samostatně stojící dílo. Jeho postavy se v průběhu děje vyvíjejí jako v klasickém románu. Mnohdy se zde řeší i vážná témata, zatímco v komiksech jde více o zábavu a napětí. Ani jeden žánr ale není lepší nebo horší, jde jen o to, co vás víc baví. Pro nečtenáře navíc může být komiks či grafický román zajímavou alternativou k běžné próze.

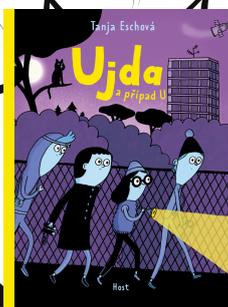
VERA BY RÁDA ZAPADLA, JENŽE JE PŮVODEM Z RUSKA A JEJÍ RODINA NEMÍ TAK BOHATÁ JAKO OSTATNÍ. A TAK MÍSTO NA DRAHÝ TÁBOR ODJÍŽDÍ V LÉTĚ NA LEVNĚJŠÍ SKAUTSKÝ TÁBOR PRO RUSKÉ DĚTI. ZVLÁDNOUT TYHLE PRÁZDNINY PRO NI BUDE OPRAVDU NÁROČNĚ...

EMIL ZÁTOPEK PATŘÍ K NAŠIM NEJS LAVNĚJŠÍM SPORTOVČŮM. JEHO HESLO "KDYŽ NEMŮŽEŠ, PŘIDEJ" DODNES INSPIRUJE. PŘÍBĚH TOHOTO FENOMENÁLNÍHO BĚŽCE, KTERÝ ZÍSKAL NĚKOLIK OLYMPIJSKÝCH MEDAILÍ A STAL SE ČESKOU LEGENDOU, NYNÍ OŽIVÁ TAKÉ NA STRÁNKÁCH GRAFICKÉHO ROMÁNU.

UJDA A JEHO KAMARÁDI TOUŽÍ ŘEŠIT ZÁHADY - PROBLÉM JE, ŽE SE KOLEM NICH NIC NEDĚJE. ALE PAK SE JEDNOHO DNE OBJEVÍ ZVLÁŠTNÍ RODINA A PARTA ZAČNE VYŠETŘOVAT. KNIHA NÁZORNĚ UKAZUJE, CO JSOU TO KONSPIRAČNÍ TEORIE A JAK VZNIKAJÍ A ŠÍŘÍ SE MEZI LIDMI.

JINÉ DĚTI MAJÍ PSA, MATYLDA MÁ VLKA. JE RŮŽOVÝ, UMÍ MLUVIT A ŽIJE NA HAUSBÖTU. V RÁMCI KOMIKSOVÝCH PŘÍBĚHŮ, KTERÉ VYCHÁZELY V ČASOPISE RAKETA, SPOLU ZAŽIVAJÍ NEJRŮZNĚJŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ.

UKRAJINSKÉ PŘÍBĚHY

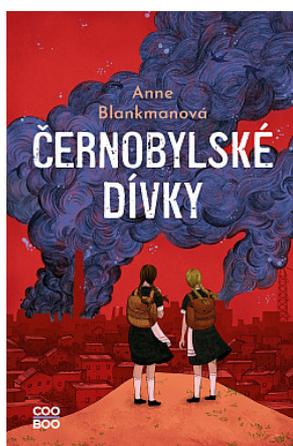
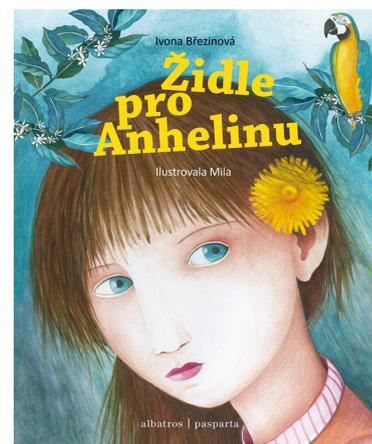

Na únor připadá jedno smutné výročí - letos uplynou již tři roky ode dne, kdy začala válka na Ukrajině. Abychom si tuto skutečnost připomněli a alespoň symbolicky podpořili kluky a holky, kteří k nám kvůli válce ve své rodné zemi přišli, rozhodli jsme se vám představit tři knížky z fondu školní knihovny, které s Ukrajinou souvisí. Dvě jsou příběhy dětí, které musely před válkou utéct do Česka, třetí se věnuje důležitým událostem z dějin země.

Ukrajinská dívka Olenka chodí do první třídy. Jednoho dne ale začne válka a ona musí i se svou rodinou utéct. Opustit svůj dosavadní život a vydat se do úplně nové země není lehké, ale Olenka má s sebou na pomoc svou mámu a sestru - a také pejska jménem Dobro.

Anhelině je dvanáct a je nešťastná z toho, že musela opustit Ukrajinu. V Česku nemá žádné kamarády a na rozdíl od ostatních ukrajinských dětí jí tolik nejde čeština. Navíc neví, co se stalo s jejími blízkými, kteří zůstali na Ukrajině. Podaří se jí zvyknout si v nové zemi?

V knize se proplétají dvě dějové linky. V roce 1941 sledujeme židovskou dívku Rifku, která utekla z Kyjeva a skrývá se jak před Němci, tak před Rusy. V roce 1986 jsou zase v centru pozornosti dvě kamarádky, do jejichž života zasáhne havárie v černobylské jaderné elektrárně.

14. únor neboli Valentýn je známý také jako svátek lásky. Láska má mnoho podob - a jednou z nich je i láska ke knihám. "Milujeme knihy" je tak nejen mottem naší školní knihovny, ale také řady literárních hrdinů. Kterí hrdinové a hrdinky jsou vášniví čtenáři?

VALENTÝN S KNIHOU

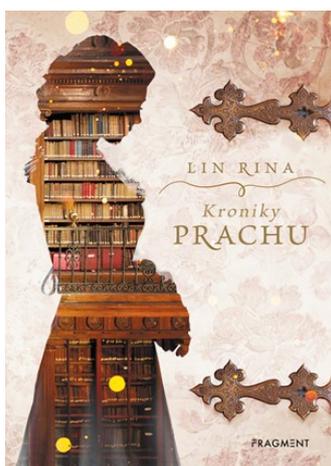
"A pokud jde o dívku, ta v sobě náhle pocítila touhu číst, kterou se ani nepokoušela pochopit. (...) Ať už byl ten důvod, jaký chtěl, její hlad po čtení byl takový, jaký vůbec může desetiletý člověk zakoušet."

"Harry si nevzpomínal na jediný případ, kdy by Hermiona nepřečetla něco, co jí bylo nařízeno; normálně nikdy neodolala pokušení otevřít jakoukoli knihu, která jí přišla pod ruku."

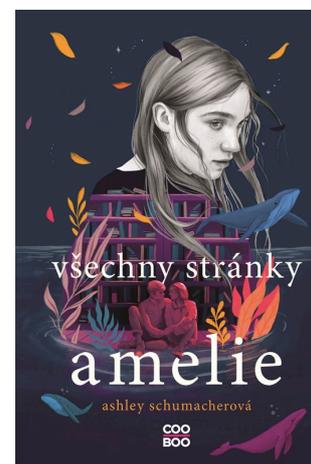
"Občas si člověk přečte nějakou knížku a pocítí až fanatickou potřebu přesvědčit úplně každého, aby si ji přečetl také, protože se mu zdá, že je to jediný způsob, jak náš roztržštěný svět uvést zase do pořádku. A pak jsou knihy jako *Císařský neduh*, o kterých lidem vyprávět nemůžete, knihy tak jedinečné a zvláštní a vaše, že když o své lásce k nim promluvíte, máte dojem, že je zrazujete."

"Kniha za knihou, stránky, slova, ve vzduchu vůně papíru a prachu, a mně bylo v tu ránu jasné, že se do tohoto místa zamiluju."

"Čtení pro mě vždycky bylo spíš jako hraní videoher než sledování filmu, aktivní činnost, která mě fyzicky a emocionálně vyčerpávala."

"Tily nikdy nebyla dál než pár kilometrů od Londýna, ale na stránkách knih se cítila jako ostřílená cestovatelka: uháněla po střechách Paříže, učila se létat na koštěti a spatřila polární záři z paluby lodi. Prozkoumala říše divů a tajuplné zahrady, v nichž se ukrývaly zvědavé a zarputilé dívky. O některých knihách vedla dlouhé debaty s dědečkem nad lívanci pokapanými máslem a objevila příběhy, jež četla znovu a znovu, dokud jejich záře nezastínila nekonečné písemky ve škole."

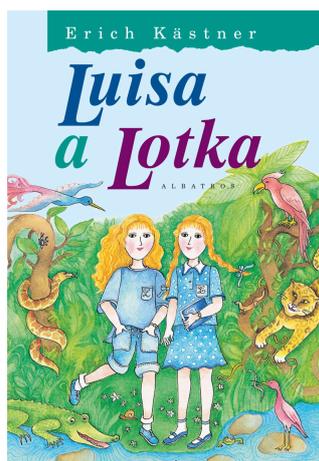
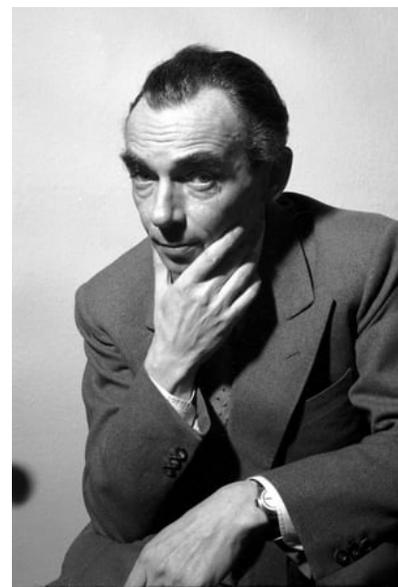
23. února by své 126. narozeniny oslavil německý prozaik Erich Kästner. Dodnes je v povědomí především jako autor knih pro děti, jeho život byl ale daleko pestřejší.

NAROZENINY ZNÁMÉHO SPISOVATELE

Erich Kästner pocházel z Drážďan, kde se narodil na konci 19. století. Místem, kde vznikala jeho nejznámější díla, byl ale Berlín, kde žil od roku 1927. Kästnerovým hlavním tvůrčím obdobím byla tzv. Výmarská republika, období německých dějin mezi koncem první světové války v roce (1918) a nástupem nacismu (1933). Poté, co se moci v zemi chopil Adolf Hitler, se Kästner stal nežádoucím a jeho knihy byly veřejně páleny. Na rozdíl od mnohých jiných spisovatelů se však rozhodl v Německu zůstat. Oficiálně sice tvořit nemohl, pod pseudonymem ale pracoval dál. Po skončení druhé světové války se přestěhoval do Mnichova, kde v roce 1974 také zemřel.

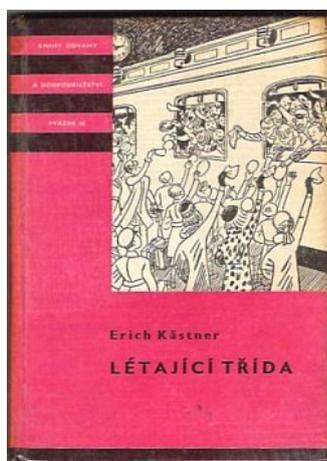
Kästner psal jak pro děti, tak pro dospělé. Zatímco v jeho příbězích pro malé čtenáře je svět viděn radostně a optimisticky, v próze pro dospělé dostávaly prostor spíše jeho skepse a pesimismus. Kromě toho se angažoval také jako novinář píšící společensky-kritické a antimilitaristické články nebo scénárista.

Přijďte si do knihovny půjčit některou z Kästnerových knih. Některé z nich jsou sice již v archivu, ale i když už toho hodně zažily, stejně s nimi můžete prožít hezké chvíle.

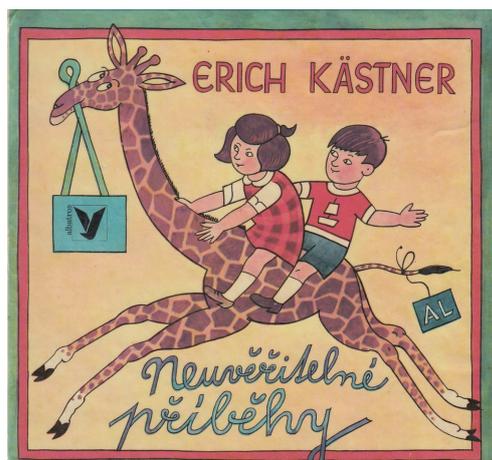
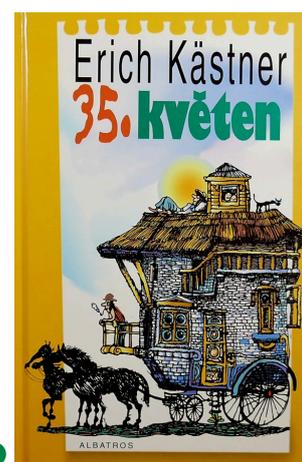

Slavný příběh o dvojčatech, která se náhodně potkají na letním táboře a rozhodnou se vyměnit, čímž svým blízkým způsobí mnoho zmatků.

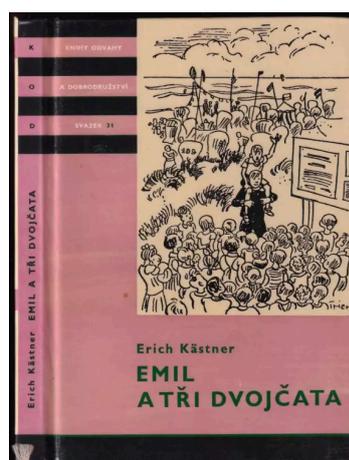
Skupinka spolužáků z internátní školy nacvičuje vánoční besídku. Každý z nich je jiný, ale společně prožívají krásné i těžší chvíle.

Malý Konrád je dobrý v matematice, ale nemá žádnou fantazii. Proto si neví rady se školním slohem. Naštěstí je tu jeho strýček, který ví, jak mu pomoci.

Tři veršované pohádky, které pobaví především nejmenší čtenáře.

Emil a jeho kamarádi tráví prázdniny u moře. Nebude to ale žádná nuda, protože tu na ně čeká detektivní pátrání.

○ NENÍ NIC DOBRÉHO.
○ KROMĚ DOBRA,
○ KTERÉ ČLOVĚK
○ SÁM UDĚLÁ.
○ (ERICH KÄSTNER)

Zdroje obrázků: Canva, Databáze knih, Albatros, Knihcentrum, Antikvariát 390
Zdroj citátu E. Kästnera: Goethe Institut